

آماده کردن خودمان برای آمدن خداوند توسط یک زندگی احیا-شده و زحمت شبانی

مطالعه متون مقدس: ۲ قرن‌تیا ۴: ۱۶-۱۸؛ یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷

۱. برای اینکه خود را برای آمدن خداوند آماده کنیم، باید پیروزی خود را با داشتن یک زندگی احیا شده، یک زندگی نو شدن روز به روز (۲ قرن‌تیا ۴: ۱۶-۱۸)، حفظ کنیم. این احیا شدن باید هر روز صبح تازه شود (متی ۱۳: ۴۳؛ لوقا ۱: ۷۸-۷۹؛ امثال ۴: ۱۸؛ داوران ۵: ۳۱):

آ. ما باید صبح زود از خداوند مسرت ببریم تا هر روز شروع جدیدی داشته باشیم - ۱۴۸-۱۴۷: ۱۱۹. ب. هر روز صبح باید اجازه دهیم خداوند عیسی، خورشید ما، در ما طلوع کند تا بتوانیم نو شویم - لوقا ۱: ۷۸-۷۹؛ ملاکی ۴: ۲؛ داوران ۵: ۳۱:

۱. ما باید صبح زود بیدار شویم تا با خداوند مشارکت کنیم، و می توانیم دعا کنیم: «خداوند، شکر می کنم برای آغازی جدید؛ باشد که این روز یک روز به یاد ماندنی در زندگی من باشد»؛ این همان چیزی است که ما به آن احیای صبح به صبح می گوئیم.

۲. هر روز صبح باید مسیح را به عنوان قربانی سوختنی و قربانی صلح و سلامتی خود تقدیم کنیم، بر اساس اینکه او قربانی گناه ما است، تا بتوانیم آغازی جدید داشته باشیم. نه تنها باید این کار را هر روز انجام دهیم، اما همچنین باید آن را با شیرینی و عمق انجام دهیم - لاویان ۶: ۱۲-۱۳.

۳. برگرفتن مسیح به عنوان قربانی سوختنی هر روز صبحمان این است که او را به عنوان کسی که زندگی ای مطلقاً برای رضایت خدا زیست کرد و به عنوان حیاتی که ما را قادر می سازد چنین زیستنی داشته باشیم، برگیریم - ۱: ۹؛ ۶: ۱۲-۱۳؛ یوحنا ۵: ۱۹، ۳۰؛ ۶: ۳۸؛ ۷: ۱۸؛ ۸: ۲۹.

پ. برای داشتن یک زندگی احیا شده، ما باید کسانی باشیم که بی نهایت عاشق خداوند بوده و با هدف روزانه برخورداری از نهایت مسرت و کسب کردن مسیح، به سوی او زندگی می کنیم - ۱ قرن‌تیا ۲: ۹؛ ۲ قرن‌تیا ۵: ۱۴-۱۵؛ فیلیپیان ۳: ۱۴.

ت. ما باید کسانی باشیم که زندگی مذبح و خیمه را زیست می کنیم - پیدایش ۱۲: ۷-۸؛ ۱۳: ۳-۴، ۱۸: ۱. ظهور خدا به ما، به وقف ما منجر شده، باعث می شود که ما یک مذبح بسازیم؛ یک مذبح توسط تقدیم هرآنچه هستیم و داریم به خدا برای مقصودش، برای پرستش خداست. بنای مذبح به این معناست که زندگی ما برای خداست، خدا زندگی ماست و اینکه معنای زندگی ما خداست - ۸: ۲۰-۲۱؛ خروج ۲۹: ۱۸-۲۲.

۲. زندگی خیمه ای، اعلام ماست که بر زمین غریبان و بیگانگان هستیم که جویای کشوری بهتر بوده و مشتاقانه منتظر شهر ساخته خدا، اورشلیم نو هستیم - عبرانیان ۱۱: ۱۰-۹، ۱۳، ۱۶.

ث. احیایی که هر روز نو می شود، یک دگرگونی است که روزانه تازه است. اگر تمام عمر خود را در این دگرگونی بمانیم، در حیات خداوند رشد خواهیم کرد تا بالغ شویم - رومیان ۱۲: ۲؛ ۲ قرن‌تیا ۳: ۱۸؛ عبرانیان ۶: ۱۱.

ج. ما روز به روز از طریق چهار مورد نو می شویم: صلیب (۲ قرن‌تیا ۴: ۱۰-۱۲، ۱۶-۱۸)، روح القدس که توسط آن با حیات الهی سر و صورت گرفته، نوسازی شده و ترمیم می شویم (تیتوس ۳: ۵)؛ روح آمیخته ما (افسیان ۴: ۲۳)، و کلام مقدس خدا (۵: ۲۶).

چ. ما باید با تازگی به میز خداوند بیاییم (متی ۲۶: ۲۹). خداوند هرگز از میز کهنه برخوردار نمی شود؛ ما باید با یادگیری گفتن «عذر می خواهم؛ مرا ببخش» نو شویم.

ح. در حالی که در میان رنج هستیم، باید هر صبح شفقت های تازه خداوند را دریافت کنیم تا نوسازی

او را تجربه نماییم؛ اگر نه، به همین صورت باقی خواهیم ماند، و رنجی که از آن عبور می کنیم بیهوده خواهد بود - مراثی ۳: ۲۲-۲۴؛ ۲ قرننیا ۴: ۱۶-۱۸.

۲. برای اینکه خود را برای آمدن خداوند آماده کنیم، باید پیروزی خود را با شرکت در خدمتگزاری آسمانی مسیح برای غذا دادن به بره های او و شبانی کردن گوسفندان او حفظ نماییم تا از گله خدا، که کلیسایی است که به بدن مسیح منجر می شود، مراقبت کنیم - یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷؛ ۱ پطرس ۲: ۲۵؛ ۵: ۱-۴؛ عبرانیان ۱۳: ۲۰-۲۱.

آ. ما باید مردم را طبق الگوی خداوند عیسی در خدمتگزاری او، برای انجام اقتصاد جاودان خدا، شبانی کنیم - متی ۹: ۳۶؛ یوحنا ۱۰: ۱۱؛ ۱۱؛ عبرانیان ۱۳: ۲۰؛ ۱ پطرس ۵: ۴.

۱. برای ما، نداشتن قلب مهربان و بخشنده پدر و روح شبانی کننده و جوینده منجی، دلیل بی ثمری است - لوقا ۱۵: ۱-۲۴.

۲. ما باید مردم را در انسانیت عیسی (متی ۹: ۱۰؛ لوقا ۷: ۳۴) گرمی بداریم (آنها را خوشحال کرده و احساس خوشایندی و راحتی در آنها ایجاد کنیم). ما باید مردم را در الوهیت مسیح (متی ۲۴: ۴۵-۴۷) تغذیه کنیم (تغذیه آنها با مسیح شامل تمام در خدمتگزاری سه مرحله ای او).

۳. مسیح باید از سامره عبور می کرد و عمداً به سوخار به بیراهه می رفت تا یک زن بدکاره را به دست آورده، او را با درخواست چیزی برای نوشیدن، گرمی دارد تا اینکه او را با خدای سه یکتای جاری به عنوان نهر آب حیات تغذیه کند - یوحنا ۴: ۳-۱۴.

۴. به عنوان آن فرد بی گناه، او زن زناکار را محکوم نکرد، بلکه او را برای آمرزش قضایی گناهانش و رهایی از گناهانش به طور ارگانیک (۸: ۱-۱۱، ۳۲، ۳۶)، گرمی داشت؛ همچنین قابل توجه است که اولین کسی که توسط مسیح از طریق مصلوب شدن او نجات یافت یک خطاکار محکوم به مرگ بود (لوقا ۲۳: ۴۲-۴۳).

۵. خداوند فقط برای دیدار و کسب یک نفر، رئیس باجگیران، به اریحا رفت، و بشارت او یک شبانی بود (۱۹: ۱-۱۰)؛ او همچنین والدین را با دست گذاری بر فرزندانشان گرمی می داشت (متی ۱۹: ۱۳-۱۵).

۶. در مراقبت او از کلیساها به عنوان چراغدان های طلایی، خداوند صعود کرده همان «مسیح متحرک» و «روح سخنگو» است؛ با راه رفتن او در میان کلیساها، او با وضعیت هر کلیسا آشنا می شود و سپس طبق آنچه می بیند، به ما سخن می گوید تا همه مقدسین در کلیساها بتوانند به طور متابولیکی و ارگانیک با هدف تبدیل آنها به غلبه کنندگان او، دگرگون شوند - مکاشفه ۱: ۱۲-۱۳؛ ۲: ۱، ۷.

ب. ما باید مردم را طبق الگوی پولس رسول شبانی کنیم که مقدسین را به عنوان یک مادر شیرده و یک پدر نصیحت کننده برای مراقبت از گله خدا شبانی کرد - ۱ تسالونیکیان ۲: ۷-۸، ۱۱-۱۲؛ ۱ تیموتائوس ۱: ۱۶؛ اعمال ۲۰: ۲۸.

۱. پولس با تعلیم مقدسین در افسس «آشکارا و از خانه به خانه» (آ. ۲۰) و هشدار دادن به هر یک از مقدسین با اشکها به مدت سه سال (آ. ۳۱، ۱۹)، و اعلام نمودن آنها به تمامی اراده خدا (آ. ۲۷)، آنها را شبانی کرد.

۲. پولس یک نگرانی صمیمی برای ایمانداران داشت (۲ قرننیا ۷: ۲-۷؛ فیلیمون ۷، ۱۲)، و او به سطح ضعیفان آمد تا آنها را کسب کند (۲ قرننیا ۱۱: ۲۸-۲۹؛ ۱ قرننیا ۹: ۲۲؛ ر.ک. متی ۲۰: ۱۲).

۳. پولس حاضر بود به خاطر مقدسین، آنچه که در اختیار داشت، یعنی دارایی خود را صرف کند، و آنچه که بود، یعنی وجودش را (۲ قرننیا ۱۲: ۱۵) صرف کند. او یک قربانی ریختنی بود که با مسیح به عنوان تولید کننده شراب یکی بوده، خود را برای مسرت دیگران از مسیح، فدا می کرد (فیلیپیان ۲: ۱۷؛ داوران ۹: ۱۳؛ افسسیان ۳: ۲).

۴. پولس توسط روح راه می رفت تا خدا را حرمت نهد و بتواند برای احترام انسان ها روح را بخش کند - ۲ قرن ۳: ۳، ۶، ۸؛ غلاطیان ۵: ۱۶، ۲۵؛ داوران ۹: ۹.
۵. پولس در تعلیم خود اشاره کرد که کلیسا خانه ای برای بزرگ کردن مردم، یک بیمارستان برای شفا و بهبودی آنها، و مدرسه ای برای تعلیم و تهذیب آنهاست - افسسیان ۲: ۱۹؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۴؛ ۱ قرن ۱۴: ۳۱.
۶. پولس آشکار کرد که عشق عالی ترین راه برای ما جهت بودن هر چیزی یا انجام هر کاری برای بناسازی بدن مسیح است؛ عشق غالب است - ۸: ۱؛ ۱۲: ۳۱؛ ۱۳: ۴-۸؛ افسسیان ۱: ۴؛ ۳: ۱۷؛ ۴: ۲، ۱۵-۱۶؛ ۵: ۲؛ ۶: ۲۴؛ مکاشفه ۲: ۴-۵؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ ۱ تسالونیکیان ۳: ۱.